

OS

REVISTA DE DIVULGACIÓN
DA CULTURA MARÍTIMA
E FLUVIAL

GA

LOS

BUEU 2017
Nº 11

AS sabas brancas adobían os corpos na noite alta e cálida.

**Movimentos cíclicos mariños, calor de verán e vento,
soprar suavísimo, palpitaes de areas e amor...**

**Todas as horas se enfeitan co entrelazar das nosas peles acesas,
coa delicadeza da brancura luminosa, coa danza do arroz purísimo.**

**Nos espazos íntimos e senlleiros, capturados co desexo,
revolvémonos entre a paixón e a beleza,
acariciamos a tepidez e a ambrosía,
deleitámonos con palpacións de luz.**

**Pousas as mans nos meus seos espertos
e es liña que suspira e estremece, po de suavidade,
espiral de pracer e presenza, lume do ar, esvoazar de ás.**

**Aliméntome do teu corpo, saboreo os recunchos
de calor,
lambo a pel das túas pernas,
ulo o torso amplo e forte,
apreixo a anemone de luz.**

**Verques o teu amor no interior do meu corpo
e échesme e cólmasme neste espazo de penumbra.
Remexémonos entre areas e sabas, rosa de liño,
e gozámonos devagar gorentando a epiderme de flor.**

**Noite ampla e dilatada,
suavidades que acariñan na humidade,
sabas que se elevan co vento ardente,
espiga que me anega co seu pracer...**

**Apreixo o teu lombo coa suavidade do abrazo,
e entramos no atlántico aceso
coa labarada intensa da culminación da paixón.**

Lucía Novas

*Do libro **Epiderme de estío.***